

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE
UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1934

LETNIK X · ŠTEV. 2

Pridobiš bogastvo

Otvoriš si lepo trgovino

Postaviš dom za svojo rodbino

Zavaruješ si brezskrbno starost

Preskrbiš hčerki doto in sinu opremo
ako nalagaš svoje prihranke v

MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA 3

Izguba izključena.

Ugodno obrestovanje!

Telefon 20-16, 26-16.

Denar lahko pošiljaš s vsake pošte po čekovnih položnicah št. 10.533.

Vloge Din 420,000.000.—. * Rezerve Din 12,000.000.—.

Najboljši ŠIVALNI STROJ in KOLO

je samo „ADLER“ - „GRITZNER“,

švicarski pletilni stroj „DUBIED“.

Pisalni stroji v treh velikostih!

Društva poseben popust!
Posamezni deli za vse stroje in kolesa
edino le pri

JOSIP PETELINC
LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

Telefon
29-13

Lepe opreme, ugodno odplačevanje!

Telefon
29-13

SPEDICIJA

TURK

LJUBLJANA

prevzema

ocarinenje

*

prevažanje

vsakovrstne robe hitro
in po najnižji tarifi.
Vse informacije
brezplačno.

Telefon interurb. 24-59.
Vilharjeva cesta št. 33.
(nasproti nove carinarnice)

vsakovrstnega blaga v
Ljubljani in izven Ljubljane
z vozovi kot tudi z avtomobili.

Telefon interurb. 21-57.
Masarykova cesta št. 9.
(nasproti tovor. kolodvora)

« **SLAVIJA** »

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA V LJUBLJANI

VAS ZAVARUJE PROTI ŠKODAM, KI JIH PRIZADENE OGENJ,
TELESNA POŠKODBA, SMRT, VLomsKA TATVINA, TOČA ITD.

GLAVNO RAVNATELJSTVO V LJUBLJANI, GOSPOSKA ULICA ŠT. 12.

TELEFON ŠT. 2176 in 2276.

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Jožko Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna d. d. v Ljubljani, predstavnik Miroslav Ambrožič, vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore»: za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira
Glasilo JPS. Hubadove župe (Ljubljana) in Ipavčeve župe (Maribor)
Štev. poštno-čekovnega računa 12.134

Vilko Bojc (Ljubljana):

«SLAVEC» v petdesetih letih

Le malo slovenskih pevskih društev se more ponašati s svojim polstoletnim delovanjem. Še manj pa jih je, ki bi se mogla ponašati s tako zgodovino, kakor «Slavec», ki praznuje v dnevih od 19. do 21. maja t. l. zlati jubilej svojega obstanka in delovanja.

je nacionalna zavest v narodu dvignila in da je narod pripravljen čakal na dan, ko mu je vzklila svoboda v svobodni državi Jugoslaviji.

Mnogo je še nepodčrtanih zaslug «Slaveca» za naše narodno in kulturno življenje. Ena teh, gotovo ne majhnih, je, da je «Slavec» pomagal ustvariti slo-

1884

1934

Pevski zbor «Slavec».

Polstoletno delovanje ljubljanskega «Slaveca» je ozko povezano z življenjem slovenskega naroda v tej dobi. Dvig narodne zavesti do popolne prebuje, kult naše slovenske pesmi, propaganda slovanske ideje, povzdiga naše kulture — v vsem tiči naporno delo «Slaveca». «Slavec» je v teku zadnjih 50 let budno spremljal vse važnejše dogodke po slovenskem in slovanskem svetu, stal narodu v pomoč v njegovih bridkih in veselih urah in mu z narodno in umetno pesmijo, ki jo je gojil do najvišje stopnje, lajšal srce. Iz skromnih početkov se je «Slavec» povzpел že v nekaj letih do enega najvažnejših narodnih in kulturnih činiteljev slovenskega ljudstva in se usporedil med prominentna naša narodnostna društva, kakor so bila v tistem času «Sokol», «Družba sv. Cirila in Metoda», «Dramatično društvo» in «Slovensko pisateljsko društvo». S temi društvi je deloval «Slavec» roko v roki in s tem pripomogel, da se

vensko opero v Ljubljani in ji s svojo pomočjo utrdil temelje in tudi pravico do nadaljnega obstanka. Zgodovina slovenske opere je tesno spojena s «Slavec»-om. Ko se je namreč ustanavljala naša slovenska opera za novo deželno gledališče, je uvidelo takratno «Dramatično društvo», od katerega je zavisela usoda slovenske Talije, da se more dober operni zbor sestaviti le iz izvežbanih «Slavecev», ki bi jih bilo treba le na oder postaviti. Z mirno vestjo je «Dramatično društvo» storilo ta korak, in to tem laže, ker je «Slavec» že poprej v nekaterih delih nastopil. Tako je «Slavec» n. pr. že 1. marca 1885. pel v «Zapravljivcu», nato v «Starem korporalu» in v burki «Tambor v Puebli». Leta 1891. je pristopil del «Slavecev» pevcev k «Dramatičnemu društvu» kot stalni operni zbor. Pri svojih nastopih je dosegel «Slavec» pri vseh opernih predstavah velike uspehe in žel vse-

splošno priznanje slovenske javnosti, ki je bila tudi že tedaj baš v glasbenem pogledu precej izbirčna.

«Slavcu» gre tudi prav posebno še zasluga, da je v našem narodu tako utrdil slovensko pesem. «Slave» je prehodil v teku svojega petdesetletnega obstoja križem kražem vso našo zemljo. V vsakem, količkaj večjem kraju je priredil koncert, združen z narodno veselico, ki je bila takrat izraz naše nacionalne zavesti. S pesmijo je prihajal v najbolj ogrožene obmejne slovenske kraje, prepeval slovensko in slovansko pesem in s tem utrjeval, izpodbujal in hrabil Slovence v njihovem boju z nasilnimi avstrijskimi germanizatorji.

Kader «Slavčevih» pevcev in pevk je nestalen. Toda če je hodilo to dejstvo mnogokrat navzkriž s «Slavčevimi» intencijami, je bilo gotovo v veliko korist našemu narodu. Na tisoče pevcev in pevk je «Slavec» pevsko izobrazil, na tisoče članov je prekvasil z nacionalno zavestjo. In vsi ti tisoči so bili pravo seme za našo slovensko zemljo. Kamorkoli so prišli, so ustanavljali slovenske pevske zборе ali pa, če so bili v dotičnih krajih že ustanovljeni, so v njih vneto delovali in jih vodili. Slovenska pesem je prekvasila naše ljudstvo, ga dvignila v kulturnem pogledu in ga oplemenitila. Če strmijo danes številni tujci, ki prihajajo občudovat našo zemljo, pred muzikalnostjo našega naroda, moramo objektivno priznati, da gre prav velika zasluga za to ravno «Slavcu».

«Slavec» je neumorno delal na tem, da organizira slovenska pevska društva v skupni zvezi, ki naj bi bila vodilna pevska institucija po zgledu drugih narodov. To se mu je posrečilo že po desetih letih svojega delovanja. Ob proslavi desetletnice «Slavčevega» obstoja leta 1894. je prišlo do ustanovitve «Zveze slovenskih pevskih društev», ki je postala važna činiteljica v našem kulturnem življenju. «Slavec» je bil vso dolgo dobo njen prvi, najboljši in tudi najbolj disciplinirani član. Že po petindvajsetih letih svojega delovanja pa je «Slavec», glede na odlično mesto, ki ga je v nacionalnem pogledu zavzemal, lahko dal pobudo za ustanovitev zveze vseh slovanskih pevskih društev. Na slavnostnem zborovanju ob prireditvi proslave «Slavčeve» petindvajsetletnice leta 1909. v Ljubljani, ki so se je udeležili tudi Čehi, Slovaki in Hrvatje, je poročal o ustanovitvi take zveze takratni predsednik češkega pevskega «Svaza», prof. J. Tureček. Na tem zborovanju se je osnoval že pripravljalni odbor «Zveze slovanskih pevskih društev», do katere ustanovitve pa je prišlo šele čez dve leti. Toda že takrat so predvidevali, da bo v tej zvezi včlanjenih nad 600 pevskih društev, med temi 70 hrvatskih in 42 slovanskih. V letu 1920. je «Slavec» sodeloval tudi pri ustanovitvi «Hubadove pevske župe». Danes je «Slavec» član naslednjih društev in zvez: «Matice Slovenske», «Matice Hrvatske», «Zveze slovenskih pevskih društev», «Glasbene Matice», «Zveze slovanskih pevskih društev», «Družbe sv. Cirila in Metoda», zagrebškega pevskega društva «Slobode», «Družbe sv. Mohorja», «Hubadove pevske župe» in ljubljanskega «Sokola».

«Slavčeve» člane je prepevala ves čas vseslovenska misel. Tej slovanski miselnosti gre v prvi vrsti zasluga, da je «Slavec» kot prvo izmed slovanskih društev nosil slavo in milino slovenske pesmi med Hrvatje in Čehi. «Slavec» se ni zbal pretenj tedanjih

avstrijskih oblastev, ki so ljubosumno, dà, celo sovražno gledala na vsak slovanski pokret, pogumno se je pripravljala za pevske turneje med Čehi, Hrvatje in Srbe, in njegovi pohodi v bratsko zemljo so bili pravi triumfi naše slovenske pesmi in slovanske ideje sploh. Žal, da «Slavec» ni mogel niti enkrat pred ujedinjenjem med Srbe; bil je sicer s srbskimi pevskega društvi v stalnih stikih, toda vsako njegovo namero, obiskati jih, so avstrijska oblastva že v kali zatrla. Zato je «Slavec» tem večkrat poletel med Čehi in Hrvatje. Bil je v Voloskem, Opatiji, Zagrebu, Sisku in Varaždinu, pel v Pragi, Taboru, Kolinu, Budjevicah in drugod. Kamorkoli je prišel, so ga sprejemali tisoči in mu izkazovali vso bratsko ljubezen kot zastopniku slovenskega naroda. Češki in hrvatski listi so pisali o teh turnejah dolge članke pohvale in navdušenosti za naš narod in našo pesem. Čehi in Hrvatje so vračali «Slavcu» posete. Ljubljana in vsa Slovenija sta sprejemali skoraj vsako leto hrvatska in češka pevska in narodna društva. Imeli smo v svoji sredi pevce praškega «Hlahola», «Taborškega Hlahola», slovaške učitelje, zagrebški pevski zbor «Slobode», pevski zbor varaždinske «Vile», karlovske «Zore», zagrebškega «Kola» in še mnoge druge. Jasno je, da so vsi ti medsebojni poseti pomenjali utrditev bratskih vezi, širjenje slovanske ideje in mnogo pripomogle k medsebojnemu spoznavanju in zblizevanju.

Kakšno priljubljenost je užival «Slavec», so najboljši in najglasnejši dokaz njegove proslave desetletnice, petindvajsetletnice, tridesetletnice in štiridesetletnice njegovega dela. Ob teh prilikah je prihitelo v Ljubljano na stotine Hrvatov in Čehov in na tisoče Slovencev iz vseh krajev slovenske zemlje. Vse te proslave so bile prave slovenske in slovanske manifestacije. Naši narodni voditelji so uvideli pomen «Slavčevega» dela in ga vsestransko podpirali. «Slavec» more s ponosom pokazati na svoje častno članstvo, med katerim so bili tudi veliki Jugoslovani, djakovski biskup dr. Josip Juraj Strossmayer, ki je kot veliki narodni svečenik blagoslavljal «Slavčevo» delo, dalje «goriški slavček», pesnik Simon Gregorčič, ki je posvetil društvu krasno pesem «Naša zastava», skladatelj Anton Foerster, dr. Benjamin Ipavec, F. S. Vilhar, Anton Nedvěd in Srečko Stegnar, ki so posvetili «Slavcu» mnogo svojih krasnih in najboljših skladb, ki jih «Slavec» še hrani v svojem dragocenem pevskem arhivu. Častni član društva je bil tudi deželni predsednik baron Andrej Winkler, njegovi veliki zaščitniki pa senator Ivan Hribar, nekdanji ljubljanski župan, pokojni slovanski pisatelj in politik dr. Ivan Tavčar, pisatelj dr. Josip Vošnjak, politik Ivan Murnik in še mnogi drugi naši odlični narodni delavci.

«Slavčevo» povojno delo v ničemer ne zaostaja za predvojnem. «Slavec» je bil eno izmed onih slovanskih društev, ki je začelo vsestransko delovati že takoj po prevratu. Postavilo se je v službo takratnih narodnih voditeljev in delovalo z njimi složno pri rešitvi razrvanih razmer, ki jih je povzročila svetovna vojna. Dne 8. decembra 1918. je «Slavec» že nastopil s samostojnim koncertom v počastitev velikega našega narodnega praznika 1. decembra, ko se je utelesila naša stoletna želja po svobodi in smo se skupno s Srbi in Hrvatje združili kot troimeni narod v svobodno državo Jugoslavijo.

«Slavčevo» delo se od takrat pa do danes giblje po smernicah, ki jih je začrtal na prvem rednemu občnem zboru po vojni 10. maja 1919. dolgoletni društveni predsednik in neumorni «Slavčev» spiritus agens Ivan Dražil z besedami: «Dolžnost nas vseh je, da po svoji moči delamo za okrepitev in moč naše nove države. Delajmo za njen procvit in kulturni napredek, da ne bodo zastoj ogromne žrtve in delo naših prednikov, ki so v živi besedi, v govoru in s pesmijo bodrili naš narod, ga kulturno dvigali in pripravljali temelje naši svobodni Jugoslaviji.» Pozval je članstvo: «Strnimo vrste, ki nam jih je razbila in tudi uničila svetovna vojna, z novimi močmi jih izpopolnimo, da dvignemo naš dragi narod v kulturnem oziru še više!»

«Slavec» je zajemal svoje moči iz naroda. Postavil se je v službo svojega naroda in njegove pesmi, in to svoje veliko poslanstvo vrši še danes in ga bo vršil, dokler bo živel.

V dneh od 19. do 21. maja tega leta proslavlja to za naš narod velepomembno pevsko društvo svojo petdesetletnico, skupno s prvim župnim izletom «Hubadove pevske župe». Pokroviteljstvo nad to proslavo je prevzelo Nj. Veličanstvo kralj Aleksander I., častno predsedstvo pa razen drugih slovenska ministra n. r. g. Ivan Pucelj

in g. dr. Albert Kramer ter zastopniki poljske, češkoslovaške in bolgarske vlade, gospodje ministri dr. Schwarzburg-Günther, dr. P. Wellner in dr. Iv. Kjosćivanov. Strnimo tudi mi naše vrste k skupnemu delu, da bo ta proslava ne samo odraz «Slavčevega» polstoletnega dela, marveč prava manifestacija slovenske in slovanske pesmi ter slovanske ideje! Pokažimo bratom Poljakom, Čehom, Slovakom, Bolgarom, Srbom in Hrvatom, ki bodo v teh dnevih zopet prihiteli k nam, da smo ustvarjajoča slovanska sila, ki stremi za istimi bratskimi cilji!

Odbor pevskega društva «Slavca».

E. Adamič (Ljubljana):

Četrty stavek Beethovnovе IX. simfonije

Izmed vseh štirih stavekov Beethovnovе IX. simfonije je najbolj zanimiv zadnji, ker je izzval in semtertja še danes izziva obilo živahnih diskusij, prerekanj in bojev. Predvsem je Beethoven s tem, da je v njem uporabil zbor, zadel ob najodločnejši upor marsikaterega sodobnega veljavnega glasbenega poročevalca in učenjaka, pa niti danes si mnogi niso na jasnem, ali je vsa IX. simfonija, ali le njen zadnji stavek kompozicija Schillerjeve ode «Radosti», ali le delni pripomoček za poglobitev, za višek celotnega dela.

O tem zadnjem stavku je rekel n. pr. Spohr (če je to res), da je monstrozen, brezokusen in trivijalen; Wagner je pisal Lisztu 7. junija 1855.: «V deveti simfoniji (kot umetnini) je zadnji stavek z zborom gotovo najslabotnejši del. Važen je le za umetnostno zgodovino, ker nam na zelo naiven način odkriva zadrego resničnega skladatelja, ki ne ve, kako bi končno (po peklju in vicah) naslikal paradiž.»

Seveda pa je treba vedeti, da se ob IX. simfoniji nihče ni toliko navduševal kakor Wagner. On jo je odkril v vsej svoji krasoti. Že kmalu po letu 1826. je ponudil, kot mladenič, Schottu klavirski izvleček, ki pa ga je ta odklonil. Nanovo se je ogrel Wagner za «deveto» v Parizu, kjer jo je slišal pod taktirko kon-

servatorijskega dirigenta Habenecka. Dočim v Lipskem prej Beethovnovih melodij niso še znali igrati, jih je orkester pod Habeneckom igral. In to ga je pobudilo, da se je izvajanja simfonije leta 1846. v Dresdenu sam lotil in to navzlic temu, da so se odotni filistri upirali «blazni in dolgočasni» deveti. Uspeh je bil velikanski in Wagner je rekel: «IX. simfonija je človeški evangelij umetnosti vseh bodočih časov.»

Po Storcku ni uporaba zbora v zadnjem stavku ničesar drugega kot uporaba naravnih računov in ptičjih glasov v pastoralni simfoniji (VI.), le v silnejšem, globljem smislu. Trpljenje, bolečine in boj človeštva doživljamo v prvih treh delih, zadnji pa prinese v zmagi človeštvu radost. Isti ljudje, ki sedaj pojo z besedami, žive že v prvih treh delih, saj govori o njih trpljenju. In sedaj se obrača do njih: «Prijetelji, ne takih pesmi!» Zdaj morajo pomagati peti, človeški glasovi se morajo z orkestrom zlititi v pesmi radosti, kakor morajo sodelovati ptice v VI. pesmi o miru.

Ta sklepni stavek nikakor ne moremo imenovati kompozicijo Schillerjeve ode «Radosti». Glasba ni izrasla iz pesnitve, temveč pesnitev se pridruži glasbi kot njena pojasnitev. V tem je razlika. Glasba tu ne služi podkrepitvi besedila, besedilo ne prinaša stopnjevanja glasbenega izraza, temveč le stopnjevanje izraževalnih sredstev. Ta jasnost leži izven čisto muzikalnega in jo je mogoče dati glasbi le potom drugih umetnosti: pesnitve, slikarstva. Ni pa

pomanjkanje te «jasnosti» uboštvo, temveč nekaj glasbi lastnega; duševno življenje, ki ga ob zvokih živimo, ne ustvarja v nas točnih pojmov. Pojmi so tesno začrtani; čuvstveno občutenje je širše, zato pa nič manj resnično in močno. Deset ljudi poslušajo skladbo, vsi jo občutijo enako močno in globoko: kakor hitro pa bi hoteli te svoje občutke opisati, z besedami utemeljiti, pa nastanejo največja nasprotja: ker je duševno življenje pred spoznanjem; ker je vsako spoznanje le ena izmed mnogih slik ideje. Ali pa je zaradi tega ideja revnejša? Ne, bogatejša je. Tako tudi glasba.

Zato tudi ni zveza glasbe in besedila sama po sebi zvišanje vrednosti in pomena umetnine, temveč le pojasnitev, ostrejša, točnejša ugotovitev celote.

Da ni Beethoven že iz vsega početka mislil na to, da bi v četrtem stavku uporabil zbor, sledi iz ohranjenih skic, iz katerih je razvidno, da se Beethoven ni mogel odločiti niti za čisto instrumentalni ali vokalno-instrumentalni stavek. (V francoski nacionalni biblioteki v Parizu nahajamo v zapuščini barona de Trémonta popisan kos notnega papirja, na katerega je Beethoven že v letu 1809. napisal šest notnih vrst, iz katerih sledi fraterna IX. simfonije.) Če se je Beethoven naposled odločil za zadnji stavek s petjem, to tedaj že ni bila več novost, ker je to uporabil v principu že Haydn, ki je uporabljal v simfoniji recitativ. Poskusil je za časa Beethovna isto tudi P. von Winter. Tudi simfonija «Bitka pri Lipskem» Čeha P. Maška (sorodnik «naših» Maškov) je uporabljala zbor. Iz širokih, silnih treh prvih stavkov: Allegro, Scherzo in Adagio, je že videti, da niso podrejeni, uvodni del, temelj četrtega stavka, ker so sami po sebi vsebinsko tako bogati, da skoro nadkriljujejo četrti, zadnji del. Vendar pa so si štirje v duševnem sorodstvu.

Začetek četrtega stavka spominja na kaotičnost prvega. Kar se oglase v čelih in basih široki, svareči recitativi. Takih recitativov je šest, ki jih prekinjajo tematični odlomki iz prejšnjih treh stavkov. Ti recitativi so tako izrazito deklamatoričnega, dramatičnega značaja, so tako rekoč tako pevski, človeški, da jim nehote iščeš besedila.

Ves ta začetek je dramatičen dialog. Take dialoge srečamo sicer že pri Haydnu in Mozartu, toda tema razgovora, način izraza je pri Beethovnu težje razumljiv. Zato skuša dr. G. Göhler (Musik, 1902) razložiti stavek po svoje. Ako hočemo ta dialog položiti v usta ljudem, tedaj si mislimo na eni strani velik del človeštva, na drugi strani pa skupino modrih, četo življenjskih filozofov, ki pa se kmalu identificirajo s prvimi in združijo v skupen spev. Dr. G. Göhler je recitativom tedaj podložil tekst in, kakor se iz njegovega članka bolj ali manj zdi, je pri dvakratnem podavanju «devete» pustil te tekste k recitativom tudi peti. Ne pove pa, ali v celotnem zboru ali le basi ali solist. Podložitev tekstov pod čisto instrumentalne kompozicije, izpreminjanje tedaj instrumentalnih skladb v vokalne in tako njihovo izvajanje pa je nedopustno, absurdno. Zato je po doktorju Göhlerju planil A. Smolian. Vendar pa je ta, kakor vsi ostali dirigenti, čutil, da je za iskrenejšo interpretacijo in enotnejše podajanje teh instrumentalnih deklamacij smiselno, ilustrativen tekst velike važnosti. To je pomožno sredstvo, s katerim je mogoče doseči pri godbenikih enotno, pravilno stopanje in padanje recitativa, korekten ritem in jasno fraziranje posameznih motivov. Tako besedilo naj jim služi tedaj le kot pripomoček, širokemu občinstvu pa za

točnejše razumevanje mnogokrat prav malo ali celó popolnoma nejasnega glasbenega, instrumentalnega jezika.

Oba, dr. Göhler in Smolian, predlagata svoja besedila, ki se v mislih popolnoma ujemata, razlika je le v izberi besed. Z dr. I. Karlinom, ki je k tem šestim recitativom oskrbel prevod tekstov, sva se končno zedinila in priobčujem z njegovim dovoljenjem v točnejše razumevanje zadnjega stavka te recitative.

Blaznemu vzkriku orkestra sledi recitativ:

Gor - je! Bo-žji vi lju - dje! Mar bridke

bolečine in o - l - up so pogum vam u - pog - ni - le?

Vnovič vzkrik orkestra, a glas kliče:

Do-volj! Na de - lo zdaj in če tr -

V nagovorjenem človeštvu se zbudi spomin na prejšnje življenje, na borbo; zato začetek stavka, v katerem slika skladatelj boj. Toda glas modrosti se po osmih stavkih uvodne teme prvega stavka glasi:

pljenja ča ša pre - ki - pe - va, ne o - ma - guj - te!

Le na - prej! Pre - ne - haj - te z za - vi - stjo in so -

vraštvom in krep - ko ro - ke si po - daj - te vsi, ki za -

ve - da - te se, da vsa moč je le vslo - gi.

«Ali naj pričnemo z igro, s šalami?» vprašuje človeštvo v sledečih osmih taktih scherza. Takoj (Beethovnova fermata sme odpasti) odgovore basi zbadljivcem strogo:

Kaj še! Sme - šne i - gra - če! Saj sa - mo za

sre - čo ne - o - po - te - čo du - ša hre - pe - ni.

Tu se spomnijo kratke svoje sreče in pojo z pp v spominu nanjo melodijo iz tretjega stavka in tiho povzamejo basi:

Ah! Lju - be - zni sre - ča, pre-

kra - sni sen! Na te mi - sli z bolestjo

v srcu bednem le ne - sre - čnik za - pu - šče - ni.

Kot vzdih se priključijo recitativu pihala, ki na pol mehanično preidejo v melodijo radosti. Basi takoj spoznajo, da je to prava pesem in govore:

Da, da! To mi prija, ta pe - sem je

pra - va! Poj - te vsi i - skre - ne - ga - ve - - - -

- se - - - - lja spev: ra - do - sti him - no!

In zdaj začne pesem radosti, najprej tiho v basih, potem v drugih godalih. H koncu crescendo in nato se začuje himna radosti v vseh instrumentih. Žal! Ni še tu vsa čista, velika radost, prejšnji nemir, prejšnja divjost se vrne, ki jo končno umire besede baritonskega sola:

«O, bratje, ne takih pesmi, itd. Takoj nato prične vpadati zbor: najprej za solistom kot odmev basi, nato bariton sam in potem zbor. Ves ta zborovski del je rapsodična fantazija, ki je lažje razumljiva, kakor prejšnji čisto instrumentalni del.

Allegro assai
p

Ta široki spev tvori, čist ali variiran, snov za ves finale. Najprej gre v fugi skozi celoten orkester, nato, kakor že prej povedano, prestopi v strahotni kaos, ki ga pomiri baritonski solo, potem ga prinašajo zbor, solisti in orkester v raznih oblikah. Od Schillerjeve ode «Radosti» je Beethoven uporabil le nekoliko kitic. Slovenski prevod sta oskrbela, ako sem prav poučen, Fran Albrecht in Oton Župančič.

Po znamenitem baritonskem recitativu, kateremu je besedilo dal sam Beethoven, poziva najprej bariton, nato zbor, solisti in zopet zbor vse v en krog, ki so tako srečni, da imajo prijatelje, dobre žene, vsaj eno dušo na zemlji, ki jih ljubi. Kdor pa tega nima, naj jokajoč zapusti zvezo. Srečo pijo iz narave vsi: dobri in zli. Dala nam je poljube in trto in prijatelje, zveste do smrti; sreče je deležen še črv in s Kerubom stoji pred Bogom.

Po dolgo raztegnjeni fermati slika Beethoven dalje zmagonosno pot junaka v divjem, vihnem fugatu. Težak in naporen tenorski samospjev spremlja proti koncu še zbor, po orkestralni medigri pa se priključuje vsakokratni zborovski refren v uvodoma prinešenem spevu «Radosti».

Fermata. V Andante maestoso nas v slovesnem, nadzemske občutenem četverospjevu, ki ga povzame nato zbor, vodi skladatelj v nebeške višave, nad zvezde, k Bogu. Vse zlo, ves človeški fraz ostane na zemlji in duh se ziblje v nebeških sferah. Po zopetni fermati se oglasi variacija pesmi «Radosti» v Allegro energico, ma ben marcato v orkestru in zboru, nato sledi kratek solističen intermezzo in k sklepu vpadе ves ansambl in konča stavek v divji, radostni omotici.

Oblikovna analiza tega zaključnega stavka nam dá sledečo sliko: Uvod v obliki fantazije z recitativi. Rondna tema (pesem «Radosti»). Variirano ponavljanje (druga kitica). Prva vmesna skupina, narejena iz variirane glavne teme. Repriza rondne teme. Druga vmesna skupina. Zopetna ponovitev rondne teme, kontrapunktično zvezane s temo druge vmesne skupine. Koda.

Temelj vsega Beethovnovnega dela tvori njegovih devet simfonij, ki so postale last vsega kulturnega človeštva.

«Moč je morala onega človeka, ki se odlikuje izmed vseh drugih; tudi moja morala je to!» Te pomorne besede Beethovna je v najpopolnejši meri dokumentiral v svoji deveti simfoniji, kjer je v boju s peklom in nebom dvignil ono, kar je človeškega, tako visoko, da je dobilo večno vrednost. Iz teme k luči, iz trpljenja k radosti prometejskega nebesnega poleta tvori vsebino vseh Beethovnovnih del, zlasti pa še «devete», ki je muzikalna inkarnacija pojma junaštvo.

K. Storck: Zgodovina glasbe; Kretzschmar: Razlaga IX. simfonije; Weingartner: Navodila k izvajanju Beethovnovnih simfonij; «Die Musik» (1902), zv. 12, in 15.; Wagner in IX. simfonija; Trémontov B.: Partitura IX. simfonije.

Iz naših organizacij in društev

Uprava Hubadove župe JPS poziva vsa včlanjena pevska društva, da takoj sporočijo spored, ki ga bodo izvajala na župnem koncertu dne 21. maja ob 15. uri v veliki dvorani Uniona. Moški zbori pojo namesto od artističnega odseka svojčas določene skladbe E. Adamiča «Oče naš» istega skladatelja skladbo «Č u j - n a s z e m l j a». Ženski zbori nastopijo s St. Premrlovo «S m r e č i c o» (Zbori, letnik 1932, št. VI, cena part. 1 Din), s p. Hugolin Sattnerjevo pesmijo «D e d e k K r i m» (Zbori, letnik 1931, št. IV). Obe skladbi prodaja za malenkostno ceno uprava «Zborov», pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» v Ljubljani. Skrajni čas je, da vsa pevska društva, ki so prijavila svoje sodelovanje na velikem župnem koncertu, takoj javijo, ali znajo skladbe za skupne zборе ali ne. Dne 12. maja ob 10. uri dopoldne se vrši pevska vaja vseh ženskih zborov, ki bodo nastopili na popoldanskem koncertu v prostorih pevskega društva «Ljubljanskega Zvona» v Mestnem domu. Istočasno se pa tudi ob 10. uri dopoldne vrši pevska vaja vseh moških zborov v Hubadovi pevski

dvorani v «Glasbeni Matici». Ob pol 12. uri pa bo skupna skušnja vseh zborov na odru v veliki dvorani Uniona. Lepo prosimo, da bratje predsedniki in pevovodje sodelujočih društev to natančno naznanijo svojim zborom!

Izveček iz zapisnika XIV. rednega letnega občnega zbora pevskega društva «Krakovo-Trnovo» v Ljubljani. Občni zbor je bil dne 28. januarja 1954. ob povoljni udeležbi rednega članstva in ob navzočnosti dr. Šviglja, predsednika Hubadove župe JPS. Poročila društvenih funkcionarjev so navajala razne notranje težkoče, ki so znatno ovirale razvoj društvene življenja. Društvo šteje 32 izvršujočih, 2 častna, 172 podpornih in 112 ustanovnih članov. V teku leta je društvo v pogledu podpornega članstva nazadovalo za 24 članov, kar je prisoditi v pretežni večini gmotnim razmeram. V teku poslovne dobe je imel društveni odbor 11 rednih sej, na katerih je rešil in odposlal 41 pismenih vlog. Pevski zbor je pod vodstvom prof. Gröbminga razen dveh mesecev vadil redno dvakrat tedensko po pet četrti ure. Koncertno je zbor nastopil na samostojnem koncertu dne 17. junija v dramskem gledališču. Za okrepitev blagajne je priredilo društvo vrtno veselico, ki pa v gmotnem pogledu ni uspela, kakor bi bilo želeli. Društvo je oficijelno sodelovalo pri vseh prireditvah, ki so se vršile na iniciativo Hubadove župe JPS. Udeležilo se je vseh koncertov in obletnic raznih društev, prirediteljnih v Ljubljani in njeni okolici. Sodelovalo je tudi na poziv pri raznih kulturnih in humanitarnih društvih na njih prireditvah. Blagajniško poročilo izkazuje za 1953. leto: 8365 Din 90 p dohodkov in 7462 Din izdatkov, tako da znaša prebitok 903 Din 90 p.

Glasbeno društvo «Hrastnik» je priredilo dne 18. marca pevski koncert pod vodstvom svojega pevovodje Davorina Čandra. Po poročilih, ki smo jih prejeli, je koncert lepo uspel in je zaznamovati napredek društva.

Delavsko pevsko društvo «Zarja» v Trbovljah je koncertiralo dne 25. marca v Fortejevi dvorani iz izbranim sporedom. Zbor šteje 35 pevcev, vodi ga pevovodja Rudi Dolničar. Hubadovo župo JPS je na koncertu zastopal njen tajnik, pevovodja Rupnik.

Dirigentstvo učiteljskega pevskega zbora JUU je prevzel za profesorjem Srečkom Kumarjem, prof. Srečko Koprce, ki že vodi pevske tečaje. Želimo mu mnogo uspehov!

Zaradi prevelike zaposlenosti je prosil tajnik pevskega zbora Glasbene Matice Jakob Gerčar upravo Hubadove župe JPS, naj ga razreši župnega tajniškega posla. Uprava je v svoji uvidevnosti razrešila Gerčarja tajniških poslov, ki jih je prevzel pevovodja «Slavca» Ivan Rupnik.

Koncerti

Delavsko prosvetno in podporno društvo «Tabor» v Ljubljani je priredilo v Unionu pevski koncert, pri katerem so sodelovali tudi violinist Karlo Rupel, operni tenorist Svetozar Banovec, operna solistka Anita Mezetova in dirigent opere dr. Danilo Švara. Obisk je bil zelo kritičen, umetniški uspeh pa velik.

5. marca je pevski zbor Glasbene Matice izvajal Berliozovo «Faustovo pogubljenje» z velikim uspehom. Z istim programom in z Gallusovimi skladbami je pevski zbor Glasbene Matice gostoval v Beogradu v soboto 18. marca.

14. marca je koncertiral v Ljubljani zbor Donskih kozakov, ki so privabili v dvorano ogromno število poslušalcev.

Z dovršenim umetniškim uspehom pa je priredil koncert moški zbor «Smetana» iz Prage, ki je izvajal obsežen program tako precizno in brez not, da se noben zbor ne more meriti z njegovo tehniko. Vence so poklonili: Hubadova župa JPS s kratkim nagovorom predsednika dr. Šviglja, JČ liga, Česka obec, «Grafika» in «Slavec». Dirigent skladatelj František Spilka. «Smetana» proslavlja letos 25letnico svojega obstoja.

Koncert novosadskega pevskega društva pod vodstvom skladatelja in pevovodje Svetolika Paščana se je vršil 9. februarja v dvorani Filharmonične družbe. Prinesel nam je skladbe jugoslovanskih skladateljev s spremljavo klavirja in brez nje. Zbor je glasbeno silo inteligentno, izborna vpet in je kljub utrujenosti dokaj obširni in težavni spored odpel bravurozno. Ljubljanska koncertna publika je nje-

govo krasno petje sprejela zelo simpatično. — V Hubadovi dvorani se je vršil dne 12. februarja koncert kvinteta: Korošec (flavta), Gregorc (klarinet), Hauck (fagot), Lukas (rog), dr. Danilo Švara (klavir). Izvajal je Mozarta in Rimski-Korsakova. Oboje skladb in tovrstna sestava glasbil je bila novost in publika lepemu izvajanju ni štedila s priznanjem.

Baritonist pariške komične opere, naš stari znanec Boris Popov, je s svojim petjem na koncertu dne 16. februarja ogrel poslušalce. Na klavirju ga je zelo spretno spremljal dr. Danilo Švara.

Konservatorijski orkester je s sodelovanjem orkestralnega društva Glasbene Matice priredil 19. februarja koncert ruske glasbe. Na sporedu so bila dela skladateljev Ljadova, Borodina, Rimski Korsakova in Čajkovskega. Poleg profesorja dirigentske šole skladatelja L. M. Škerjanca so se menjaje pri dirigentskem pultu vrstili gojenci Ferdo Juvanec ml., Uroš Prevorsek in Gustav Müller. Vsi prav uspešno in iz srca pozdravljamo ta naš dirigentski naraščaj!

Pevski zbor Glasbene Matice v Mariboru se je v okviru proslave svoje 15letice pod vodstvom dirigenta prof. Vasilija Mirka oddolžil svojemu pokojnemu ustanovitelju in dirigentu Oskarju Devu dne 22. januarja s koncertom, na katerem je izvajal 20 ženskih, moških in mešanih zborov samo Devovih skladb. Koncert je bil lepa počastitev spomina Oskarja Deva in njegovega dela, pevski zbor mariborske Glasbene Matice pa zasluži za vzorno izvajanje najlepše priznanje javnosti.

Neverjetno delavnost razvija s svojimi koncertnimi nastopi na odru, v radiu ter pri raznih sodelovanjih marljivi oktet pevskega društva «Ljubljanskega Zvona», ki ga uči društveni podpredsednik Dore Matul.

Vsa tri pevska društva v Mostah pri Ljubljani, in sicer «Zvezda», «Moste» in «Pater Hugolin Sattner», so priredila dne 2. februarja nekako domačo pevsko tekmo. Pokazalo se je, da se v Mostah lepo petje pridno goji.

Devov večer je pod vodstvom skladatelja prof. Vasilija Mirka ponovil pevski zbor mariborske Glasbene Matice ob navdušenju polnega gledališča v Ptujju.

Moravsko pevsko društvo ima dne 6. maja 40letnico. Vsem pevskim zborom priporočamo udeležbo. Lep izlet in ne drag.

Novosti

Danilo Bučar: Kupleti. Samozaložba. Cena partituri 5 Din. Naroča se pri pevskem društvu «Ljubljanskemu Zvonu» v Ljubljani. Za nastope na zabavnih prireditvah so ti kupleti kakor nalašč, tem bolj, ker takega domačega blaga pri nas manjka in društva po njem stalno povprašujejo. Torej, naročite in zabavajte!

O cerkvenem ljudskem petju poročajo razni pisatelji v «Cerkvenem glasbeniku», skladatelj dr. Anton Dolinar pa nadaljuje zgodovino katoliške cerkvene glasbe v zastopstvu pokojnega dr. Josipa Mantuanija.

Opozarjamo na izredno zanimiv članek skladatelja doktorja Fr. Kimovca v «Cerkvenem glasbeniku» pod naslovom «Doneski h glasbenemu izrazoslovju».

Zbirko mladinskih pesmi je zopet napisal pater Hugolin Sattner. Izšla bo v založbi Glasbene Matice.

Akademski pevski zbor v Ljubljani je založil Belokranjske pesmi za moški zbor v prireditvi prof. Matije Tomca.

Sonatina za klavir skladatelja Ivana Grbca je izšla v samozaložbi v Zagrebu, Račkoga 6/IV. Naš list je v oceno ni prejel.

Šest cerkvenih pesmi za mešani zbor, zložil Anton Grum. Cena 12 Din. Izdaja se dobiva v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Prijatelji naše cerkvene glasbe se pač ne morejo pritoževati, da bi jim skladatelji ne nudili dovolj uporabnih skladb za bogoslužje. Grum je v svoji zbirki podaril cerkvenim zborom prav lepe in učinkovite, ne težke pesmi, ki jih v nabavo in izvajanje prav radi priporočamo.

Enajst odpevov k lavretanskim litanijam, uredil doktor Fr. Kimovec. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena ? Teh odpevov bodo naši cerkveni zbori gotovo veseli.

V založbi Glasbene Matice sta izšla dva najnovejša, vse pozornosti vredna samospeva s klavirjem skladatelja Antona Lajovicica: «Večerna» in «O, ti življenje» na besedilo Alojzija Gradnika. Cena prvemu je 12, drugemu pa 15 Din. Pesmi našim solistom iskreno priporočamo v naročbo in izvajanje. Dobe se v Matični knjigarni na Kongresnem trgu, v Ljubljani.

Razno

Pevski koncerti v našem radiu so poslušalcem zelo dobrodošli. Prirejajo jih skoro vsa ljubljanska, pa tudi zunanja pevska društva.

Naš priljubljeni skladatelj dr. Fran Kimovec je bil ustoličen za dekana stolnice sv. Nikolaja v Ljubljani. Vsi slovenski pevci in pevke mu k temu imenovanju najiskreneje čestitamo! Naj nam iz neusahljivega vira svoje bogate muzikalne fantazije podari še veliko cerkvenih in posvetnih pesmi!

Razstavo slovenske glasbe priredi na letošnjem jesenskem velesejmu ljubljanska Glasbena Matica.

Janko Barle, zagrebški stolni kanonik in prezaslužni urednik glasbenega lista «Sveta Cecilija», je praznoval 65letnico rojstva. Vsi naši pevski zbori in posebno uredništvo «Zborov» mu k jubileju najlepše čestitamo!

50letnico svojega rojstva je skoro neopazeno obhajal jugoslovanski skladatelj Petar Konjović, sedanji upravnik zagrebškega narodnega gledališča. Iz opere in koncertov ga tudi naša publika izvrstno pozna. Njegova «Koštana» je imela v Ljubljani izvrsten uspeh. Želimo le, da bi se tudi v bodoče Konjović poleg svojih gledaliških dolžnosti posvečal kompoziciji in obogatil z novimi deli našo glasbeno literaturo. K petdesetletnici mu tudi slovenski pevski zbori iz sreca čestitamo.

Ernesto vitez Cammarotta je umrl. Bil je svojčas solist zagrebške opere in je tudi pogosto v ljubljanski ter na koncertih naše Glasbene Matice z velikim uspehom nastopal. Zadnje čase je bil vnet član odličnega hrvatskega pevskega udruženja «Lisinskega». Blagemu pevcu blag spomin!

Priporočamo vsem glasbenikom, da si nabavijo Muzički kalendar prof. Franje Lučića, ki ga je izdala založba Kugli v Zagrebu.

Veliki pevski festival POČ v spomin genijev B. Smetane in A. Dvořaka se bo pod pokroviteljstvom mesta Prage vršil od 21. aprila do 1. maja 1934. v Pragi. Na sporedu so koncerti pevecv štirih praških žup, mladinski koncert (8000 sodelujočih), slovanski koncert, koncert pevskih žup, združenih zborov, koncert pevskega društva «Hlahol» v Pragi in koncert združenih češkoslovaških pevskih društev, ki poje v veličastnem zboru 5000 pevecv in pevk le skladbe Smetane in Dvořaka. Hubadovo župo JPS bo na slavnostih zastopal župni pevovodja Zorko Prelovec.

Namesto češkoslovaškega skladatelja Josipa Suka, ki je delj časa bil član Češkega godalnega kvarteta, je stopil Stanislav Novak.

Smetanovo nagrado v znesku 50.000 Kč je prejel češki skladatelj Josip Suk za svoje zadnje simfonično delo «Epi-log», ki so ga izvajali že v Pragi.

Karl Moor, češkoslovaški glasbenik, skladatelj in pedagog, je doživel 60 let. Bil je učitelj petja na srednjih šolah v Pardubicah, v Pragi nato kapelnik Češke filharmonije ter glasbeni referent lista «Čas». Narodni divadlo v Pragi je že leta 1903. uprizorilo njegovo enodejansko opero «Vij». Moor je pozneje bil na raznih kapelniških mestih, tudi v Trstu in Jugoslaviji, napisal več opernih, simfončnih del. V zadnjem času je pevovodja ženskega pevskega društva v Pragi. Naj ga Bog še dolgo let živi!

110letnice rojstva graditelja češke glasbe Bedřicha Smetane in 50letnice, odkar je njegova popularna opera «Prodana nevesta» našla pot v širni svet, se letošnje leto spominja ves kulturni svet.

Šestdesetletnico rojstva češkoslovaškega skladatelja Josipa Suka je zlata Praga, pa tudi ves češki narod praznoval z neštivilnimi glasbenimi prireditvami, na katerih je izvajal izključno njegova glasbena dela. Univerza v Brnu je jublanta imenovala za častnega doktorja Masarykove univerze, vsi češki glasbeni listi in dnevnik pa so posvetili zaslužnemu skladatelju, ki stoji z V. Novakom v prednji vrsti glas-

benih tvorcev po Smetani, Dvořaku in Fibichu, daljše članke. Jugoslovanski pevci mojstru Suku k 60letnici najvdaneje čestitamo!

Ob petletnici smrti češkoslovaškega skladatelja L. Janáčka so v mestnem muzeju v Brnu postavili opravdo delavne sobe pokojnega skladatelja, ki jo je njegova soproga poklonila tamošnji Masarykovi univerzi.

Radio posluša v češkoslovaški državi nad pol milijona poslušalcev.

Na festivalu mednarodne družbe za sodobno muziko v Florenci so izvajali z velikim uspehom štiri pesmi za kontralt in godalni kvartet našega skladatelja Slavka Osterca. Posebne pohvale vseh časopisov niso bile deležne samo kompozicije, ampak tudi vzorno petje solistke Bernot-Golobove.

V Avstriji je podaljšana zaščita za avtorske pravice za glasbo, literaturo in vso umetnost od 30 na 50 let.

V Gradcu je umrl mons. dr. Anton Fajst, predsednik Ceciljanskega društva. Njegove kompozicije so se izvajale tudi po naših cerkvenih korih. Naj počiva v miru!

Skladatelj Feliks Weingartner je dovršil novo opero «Apostat».

Sloviti nemški skladatelj Rihard Strauss je bil izvoljen za predsednika državne glasbene komore.

V proslavo 70letnice nemškega skladatelja Richarda Straussa pripravljajo v Nemčiji, Avstriji in Švici velike glasbene festivale.

Petdeset let je minilo, odkar je bila prvič izvajana v pariški komični operi Massenetova opera «Manon», ki je tudi v ljubljanski operi dosegla lepe uspehe in zaslužen priznanje.

Naši dnevnikarji so bili svojčas pevskim društvom zelo naklonjeni in so prav radi objavljali notice za pevske vaje, občne zборе in podobne stvari, ki niso v zvezi z nikakimi dohodki in niso nobena reklama. Sedaj pa kar naenkrat zahteva n. pr. «Slovenski Narod» za tole notice: «Pevsko društvo ima v ponedeljek dne 1. aprila 1934. redni letni občni zbor» kar 12 dinarjev. Tu se vse neha! Namesto da bi nam bili dnevnikarji naklonjeni in nam celo odprli vsaj enkrat na teden recimo rubriko «Pevski vestnik», nas še za male notice mavžajo. Raz katedra naše organizacije Hubadove župe JPS jim bo to treba povedati jasno in naravnost.

PEVSKI KVARTET GLASBENE MATICE V LJUBLJANI.

(14. IX. 1926 — 20. I. 1935.)

Ob prekrstitvi «Pevskega kvarteta Glasbene Matice» v «Završanov pevski kvartet» naj podam nekaj podatkov o njegovem delovanju.

14. septembra 1926., po vaji pevskega zbora Glasbene Matice, so me povabili tovariši Pečenko, Pelan, Peruzzi in Janez Završan na sestanek v gostilno «Pod Skalo» zaradi nekega «važnega» pomenka. In tam so tovariši ugotavljali, da po likvidaciji najboljšega naših kvartetov — «Slovenskega kvarteta» — ne obstoji v Ljubljani nobena taka mobilna pevska organizacija, ki bi bila na razpolago pri raznih družabnih prireditvah, obiskih pevskih društev in drugih organizacij ter pri raznih reprezentativnih prireditvah. Sklenili smo tedaj, ustanoviti pevski kvartet «Matičarjev» ter smo spočetka v njem sodelovali: Vlado Pelan, Silvan Pečenko, Janez Završan in jaz. Prve vaje smo imeli pod vodstvom našega pevskega tovariša in skladatelja Ferda Juvanca, ter smo se vadili skoraj izključno v prostorih Glasbene Matice, ki nam jih je dala radevolje na razpolago.

Naš prvi javni nastop je bil 26. novembra 1926. na častnem večeru nestorja slovenskih pevecv Otona Pelana in potem so se vrstili naši nastopi skozi vso navedeno dobo ter je prekinila naše delovanje le za krajšo dobo bolezni ali pa žalovanja za našimi umrlimi sorodniki. Septembra meseca 1929. je vstopil v naš kvartet Dušan Završan, sin Janeza Završana, in tako smo bili menda edini pevski kvartet, v katerem sta delovala oče in sin. O priliki 40letnega pevskega udejstvovanja našega člana Janeza Završana — novembra meseca 1930. — nas je odlikoval glavni odbor Glasbene Matice s tem, da nam je podelil naslov «Pevski kvartet Glasbene Matice» v Ljubljani.

Poleg nešteti nastopov v zasebnih zaključnih družbah, pri prijateljskih rodbinah in v svojo zabavo smo imeli v

času od 14. septembra 1926. do 20. januarja 1935. približno 160 oficijalnih nastopov, in sicer med drugim: pri tovariških prireditvah, med katere štejem tudi zabavne večere našega zbora, 19; pri uradniških in strokovnih organizacijah — zlasti smo sodelovali pri prireditvah magistratnih uslužbencev, saj sta dva, odnosno trije naši člani magistratni uradniki — 17; pri zabavnih in izobraževalnih organizacijah (razni klubi, «Soča») 9; pri sokolskih prireditvah 7; koncertov za Rdeči križ z mojim predavanjem o namenu tega društva je bilo 27, nastopov v ljubljanskem radiu 37; v zdravilišču Golniku 7; v sanatoriju Vurbergu pri Ptujju 1; v zdravilišču Dobrni 4; v zdravilišču Rogaški Slatini 2; samostojnih koncertov, odnosno sodelovali smo pri petih koncertih; pri raznih reprezentančnih prireditvah 19krat; poleg tega smo pa še nastopali ob raznih prilikah, kakor pri komemoraciji za pokojnim Jiraskom, ki jo je priredila Jugoslovansko-češkoslovaška liga. Tudi na delavskem prosvetnem večeru v Delavski zbornici smo kot kvartet Glasbene Matice nastopili enkrat.

Mnogo lepih in nepozabnih spominov nas veže na te naše nastope. Povsod smo bili prijazno sprejeti in smelo lahko trdim, da smo z našim petjem — čeprav ni bilo bog ve kako umetniško — navdušili naše poslušalce. V posebno zadoščeno nam je, da smo mogli pokazati zaklade naših lepih pesmi tudi pred številnimi tujci, saj so naša lepa slovenska pesem in pa naši lepi kraji ono malo, s katerim se moremo s ponosom pred tujim svetom ponašati. Tako smo peli dne 28. septembra 1929. pred zdravniki iz Nemčije, 4. avgusta 1931. v oficirskem domu pred francoskimi politehniki in 14. junija 1932. pred francoskimi bojovníki itd. Vsem je naša slovenska pesem izredno ugajala in čudili so se, da je zmožna četvorica — kvartet — takih nastopov.

Zelo časten za nas je bil naš nastop pri koncertu v zdraviliškem domu na Bledu 16. avgusta 1928., kjer smo imeli čast zapeti tri naše pesmi pred Nj. Vel. kraljico Marijo. Namestu na dopustu nahajajočega se tovariša Pečenka je prevzel vlogo drugega tenorja tovariš Ludvik Zepič. Ta večer nam ostane v vednem, svetlem spominu! V neizbrisnem spominu pa nam ostanejo tudi naši nastopi v zdravilišču Golniku, kjer smo vsako leto najmanj enkrat stalni gostje in kjer imamo vedno zelo hvaležne poslušalce, predvsem tamošnje bolnike, pa tudi nameščence zavoda. Zdravniki celo trdijo, da vpliva petje jako blagodejno na pacijente in da je zlasti naše petje kaj dobro učinkovalo. Seveda je moral biti naš program primerno izbran in Bog ne daj, da bi jim peli kakšne otožne pesmi ali pa celo take o smrti.

Mednarodno publiko smo imeli priliko seznaniti z našimi pesmimi v zdravilišču Rogaški Slatini in Dobrni, pa tudi pri Sv. Janezu in Zlatorogu v Bohinju. 26. septembra 1930. smo pa nastopili na pozdravnem večeru, ki ga je priredilo Slovensko planinsko društvo o priliki zborovanja «Asociacije slovanskih planinskih društev», pri kateri priliki smo tudi bili deležni nedeljenega priznanja.

Posebno poglavje tvorijo naši nastopi za Rdeči križ. Kot član Oblasnega odbora tega društva sem sprožil misel, da bi se propagirale ideje našega društva tudi po deželi, in sicer z mojim predavanjem o namenu in pomenu tega društva. Da bi se privabilo čim več občinstva, naj bi bil hkrati koncert našega kvarteta. In res smo imeli mogo zelo lepih uspehov. Dvorane so bile večinoma nabito polne, le na Raketu, v Rajhenburgu ter v Domžalah in Radovljici je bil obisk slab. Društvo Rdeči križ, odnosno krajevni odbori v posameznih krajih so dosegli lepe uspehe s pristopom novega članstva ter je bil s tem namen naših nastopov dosežen. Kar je pa nas, pevce, še bolj razveselilo, je bilo dejstvo, da so bili prav naši podeželski nastopi v mnogih krajih povod, da se je delovanje pevskih zborov poživilo ali obnovilo ter da so se tudi po nekaterih krajih ustanovili pevski kvarteti.

Našega kvarteta so se pa tudi posluževala tako državna kakor mestna oblastva pri raznih počastitvah svojih gostov. Tako smo bili večkrat povabljeni od gg. velikih županov, da zapojemo nekaj naših pesmi na raznih banketih, ljubljanski župan dr. Dinko Puc nas je pa sploh imel za svoj kvartet ter smo sodelovali pri slavnostnih pogostitvah mestne občine. Posebno nam je v spominu naš nastop dne 29. septembra 1930. o priliki zborovanja «Zveze jugoslovanskih mest», kjer so navzočni župani — zlasti Hrvatje — zahtevali še

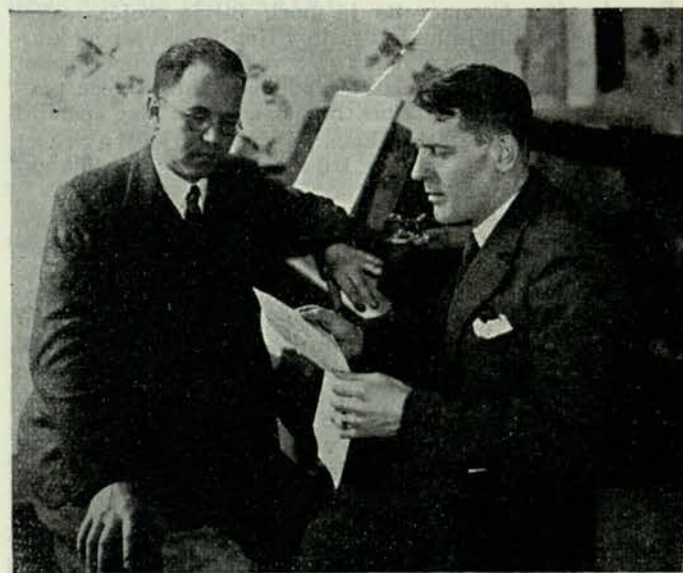
in še naše lepe slovenske narodne pesmi. Enako je bilo na Domjanovičevem večeru 14. marca 1930., kjer smo v družbi našega rojaka kanonika Barleta iz Zagreba prepeli mnogo naših pesmi.

Z našo pesmijo smo pa počastili 17. junija 1930. tudi mlado žrtve naših planin, nemškega turista Heinza Müllerja iz Münchna. Še danes imam pred očmi nepozabno sliko na pokopališču v Dovjem, ko smo mladi žrtvi naših planin zapeli v slovo slovenske žalostinke. Nobeno oko mi ostalo suho in tudi nam so se rosile oči, ko smo ji z našo pesmijo sporočili zadnji pozdrav. V zahvalo za ta naš pietetni čin nas je nekaj dni potem (21. junija 1930.) povabil znameniti «Münchner ABC-klub» na svojo tradicionalno prireditev za reveže na Bledu, kjer smo peli pred številno mednarodno publiko naše pesmi. (Dalje prihodnjič.)

Iz uredništva in upravištva

Drugi zvezek letošnjih «Zborov» Vam prinaša dvojce skladb Danila Bučarja, in sicer mladinski zbor «Trije bratci», namenjen in poklonjen Trboveljskim slavčkom, ter mešani zbor «Kurent», poklonjen pevskemu zboru «Ljubljanskega Zvona». Moški zbori pa dobe v prihodnjem zvezku eno izmed priredb koroških narodnih pesmi L. Horvata. Građiva imamo obilo, toda s prostorom moramo štediti, ker ni denarja. — Tretji zvezek bo v književni prilogi prinesel tudi izčrpno poročilo o letošnji operni sezoni.

Ponovno lepo prosimo, naj se naši naročniki zavedajo dolžnosti do svojega lista in naj upravi čimprej nakažejo naročnino za leto 1934.

Pa smo ju naprosili, dva prijatelja, ki sta «Zborom» že znana, Markiča Viktorja in Bučarja Danila, da prispevata kaj veselega, humornega v teh solzavih časih. Bodiš, da je to kmečka svatba, žegnanje, ali — skok čez plot. Sámó da véselo! Prvi naj bi zajahal Pegaza, Danilo pa — kaj bi govorili — magari Krpanovo kobilo z liro okoli vratu! Komponista Bučarja, duhovitega snovatelja razgibanih operetnih arij — kdo bi mu ne zaupal, da ne bo zadel v živo (čeprav mu na sliki, ki jo prinašamo, naočniki resnijo obraz)! Pa smo mu le še posebej zabičali, da skladba ne sme biti pretežka, biti mora pevna. Oglasi naj se k besedi tudi basist-solist — in še vse mogoče smo mu šepnili v uho. In — dobro sta dirkala oba! Ni jima očitati okornosti tropastega lenivca!

Tekst in kompozicijo imate pred seboj. Prepevajte in bodite veseli z njima, ki sta dobre volje, in z nami, ki Vam serviramo «Kurenta».

Pridobite «Zborom» novih naročnikov, podpirajte pa tudi «Cerkveni glasbenik» in «Pevca»!

Urednikov zaključek dne 1. aprila 1934.

Mladinskemu pevskemu zboru „Trboveljski slavček“ v Trbovljah

Trije bratci

Viktor Markič. Prosto iz srbohrvaščine

Mladinski zbor

D. Bučar
(Ljubljana)

Ne prepočasi

mf Tri-je malčki mla-do-živčki, tri-je zvesti na - ga - jiv - - -
trije zvesti nagajivčki, trije zvesti nagajivčki,

ritard. *a tempo* *Kot v začetku*
čki, stari že so znanci, bratci trije mali, trije ma - li: Psi-ček Či-ko,
trije mal-čki, sta-ri znan-ci, hra-tci ma - li.

ritard. *a tempo*
U-roš za-ti, čr-no-la-si ble-di Zor-ko. Ne-boggenčki la-čni, mi - ti

v sen so o-ma-hni - li in sladko za-spa - ti kar na sredi trola-

Sopran-solo

Uspavajoče

ritard. *počasneje* *pp* U sanjah mehka jih o-de-ja
a - rja, po-leg vrat so-se-da go-spada-rja. mrmrajoče

bo - ža, v sobici za - kurjeni jih topli zrak obkro - ža, na mizi toplo mleko va - bi

malo hitrejše

slastno, in Uroš že ga sre - ba, sreba hlavno, hlavno. Pri - pravljeno že vidi posteljičo

rit. longa

Zor - ko, v rnej bo tako prijet - no, voljno, gor - ko. *a tempo*

longa mf O - ma - mno to - ple

accl. *rit.* *monotono*

sni - va - jo vsi tri - je sa - nje. A s tega vsi smišnih go - stih ne - iz - prosno pa - da

rit. *hitrejše* *accl.*

na - nje. In ve - ter tu - li, burja ostrá bri - je, na o - knih mráz le -

rit. *počasneje*

de - ne ven - ce vi - je. Ni ga, človek bo - žji, ni v u - smi - ljenju de -

monotono do konca *pp* *ppp*

ja - nja! Le snežin - ke bde nad rji - mi brez ne - ka - rja...

Pevskemu društvu „Ljubljanski Zvon“

Kurent

Viktor Maršič

Danilo Bučar
(Ljubljana)

Mešan zbor

Ne prepočasi cresc.

p Bi - lo je to takrat v predpušnih dneh, *mf* ko

Bi - lo, bi - lo je ta - krat v pred - pu - stnih dneh, ko

cresc.

godec vaški piskal je na meh, *f* ko godec vaški piskal je na meh,

go - dec pi - skal je na meh, ko go - dec pi - skal je na

pp rit. je pi - skal na meh. *mf* *Kot prej*

meh, *pp* na meh. *mf* Pri - dr - ve - la sku - paj

cresc. da čuje kurentov prešerni glas, *f* in pridrve la skupaj

je vsa vas, da ču - je ku - rentov ta glas, in pri - dr -

široko a tempo rit.

je vsa vas, da ču - je kurentov pre - šer - ni glas,

ve - la je vsa vas, *mf* pre - šer - ni

pojema joče a tempo hitrejše

pre - šer - ni glas. Use pi - lo je, pe - lo in bi - lo ve - se - lo, še

glas.

malo zadržati *a tempo*

me-žnar še-pa-vi je ple-sal do da-vi, do da - - vi. Na-se-mi-li

gr - basto mi - cov ne - ve - sto in tol - stega že - ni - na vpregli so v voz, vpregli so

malo počasneje *malo zadrž.* *f*

v voz, vla - či - la sta ploh in o - ra - la sta ce - sto, brez kri - la ne - ve - sta,

sffz *Hitro* *mf* *rit.* *počasneje - hre - peneče, legato*

že - nin pa bos. Dru - ži - ce de - vi - ce Dru - ži - ce o - kor - nih no - žic drh - te - lev ju

pa bos.

zadrž. *hitro* *f* *široko*

be - zni cve - to - čih so lic, podve - zanih kril in la - snih krivulj so sple - le dva

Bas-solo *mf* *V govorniškem tonu*

Ma - jo - liko dvignil je zdaj stareši - na, na - to - čil je rjnega

pp. *p* *pp.* *p*

ven - ca česna, če - bul. mrmrajoče

vina zakoncema vsla-vo in čast. Z za- tegnerim glasom še to je povedal, da orje ta družino do

konca naj dni. Božja postava zveza-la ju ni, le kurent, le kurent vso srečo za-

konsko že-li... Zraven pa
Zra - ven kisto o-braz je na-kren - žil, stresel tre-

p rit. *pp*
bušček vprele-stja dr-ge-tu, da rad bi pri-sluhnil še-pe-tu po-ročne no-

cresc. molto *jako hitro*
rit.
ci. Kro- hot se je gromki razlegal po va-si, da ou-li se ni-so harmoni-ke

rit. cresc. molto *Kot prej*

gla-si. Kr - - ča - li po zra-ku so bo-bi in žganci, cvr-ča - li na

raznih pe - če - ri so jan-ci, so ja - - nci. Pri-zo - ri ta - ko so

vprek se vr - sti - li, a sva-tje so pe-li, ple-sa - li in pi - li, ple-sa - li in

Sopran-solo
pocasneje
p Žu-pa-no-va hoi le do-ma je o - sta-la po zadnjem pred-
pi - li. pp A - - - - ja, a - - - ja tu - ta - ja, a - - - -

pu-stu je de-te zi - ba - - - la. Počasi p
ja tu - ta - - - - ja. Bi - lo je to takrat, se
Bi - lo, bi - lo je ta -

rit. f
v tistih dneh, ko godec pisikal je na meh, na meh, na meh.
krat, še v ti - stih dneh, ko go - dec na meh,

"Kurent" - popravki.

stran 11, III. vrsta 1. takt se glasi pravilno:

pp
je

stran 13, III. vrsta, 5. in 6. takt:
na-krem-žil in

braz je na-krem-žil

stran 11, II. vrsta, 6. in 7. takt:

bi-lo ve-se-lo, še

stran 13, I. vrsta, 4. takt:

ču-li se ni-so harmoni-ke

stran 12, III. vrsta, 7. takt:

f ve-šta,
ve-šta,

stran 14, I. vrsta, 1. 2. in 3. takt:

pu-sta je de-že zi-ba - -
ja tu-ta - - -

stran 12, II. vrsta, 1. takt:

a tempo
že-nin pa

AKO ŽELITE BITI Z NOTAMI VEDNO

TOČNO POSTREŽENI, OBRNITE SE NA

KI IMA VSE SLOVENSKE
IN TUJE MUZIKALIJE
VEDNO V ZALOGI

**KNJIGARNO
GLASBENE
MATIC E**

LJUBLJANA
KONGRESNI TRG 9
POŠTNI PREDAL 195

*

*

ČEMAŽAR JOSIP

Litografija

LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

Offsettisk

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“ SO NATIS-
NJENE V LITOGRAFIJI ČEMAŽAR JOSIP

GROM D. Z. O. Z.

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN SPEDIJSKI BUREAU

LJUBLJANA
KOLODVORSKA ULICA 41

Naslov za brzojavke: GROM
Telefon Int. 2454

Zastopstva na vseh mestih tu- in inozemstva

Zastopnik mednarodne družbe spalnih
voz S. O. E. za promet ekspresnih pošilk

Najugodnejše kupite

Telefon 29-13
nogavice, rokavice, srajce, naramnice,
ovratnike, kravate, trikotperilo, dišeča
mila, čipke, svilnate trakove in veze-
nine, DMC-prejce, vse potrebščine
za čevljarje, šivilje in krojače
samo pri trdku

JOSIP PETELINC, LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

KREDITNI ZAVOD

ZA TRGOVINO

IN INDUSTRIJO

Brzojavni naslov:
KREDIT LJUBLJANA
Telefon št. 3781,
3782, 3783, 3784 in 3785

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih
vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna
naročila, predjemi in krediti vsake vrste,
eskompt in inkaso menic in kuponov, na-
kazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits itd. itd.

LJUBLJANA
Prešernova ulica 50
(v lastnem poslopiju)

